

புதிய அவையம் PUTHIYA AVAIYAM

A Peer-reviewed Journal & Bilingual Journal for Arts and Humanities

Vol:07, Issue: 03 கட்டுரை ஏற்றுக்கொள்ளப்படலது: நவம்பர், 2023 - வெளியிடப்படலது: டிசம்பர், 2023

SACRED HEART RESEARCH PUBLICATIONS
December 2023
ISSN: 2456-821X

அகநானூற்றில் நெய்தல் நிலமக்களின் வாழ்வியல்

முனைவர் தா.லதா எம்.ஏ., எம்.ஏ(வ), எம்.ஃபில், பிஎச்.டி.,
உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழாய்வுத்துறை
புனித சிலுவை தன்னாட்சிக் கல்லூரி
திருச்சி - 620 002.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

அகநானூற்று பாடல்களில் நெய்தல் திணைப் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ் ஆய்வு அமைகிறது. மீனவர்களின் குடியிருப்பு பகுதிகள், அவர்களின் மீன் பிடித் தொழில், உப்பு விற்றல், சங்கு எடுத்தல் போன்ற தொழில் முறைகளையும், உணவு முறைகள், விருந்தோம்பல், விளையாட்டுக்கள், வழிபாட்டு முறைகள் இவற்றினை ஆராய்வதின் வழியாக மீனவமக்களின் பண்பாடு எடுத்துரைக்கப் படுகிறது.

முன்னுரை

சங்ககால மக்களின் வாழ்வியலை உற்றுநோக்கி ஆராயும் போது அக்கால மக்கள் தங்கள் வாழ்வியலை நிலம் சார்ந்த பாகுபாடு செய்திருந்ததை அறிய முடிகிறது. ஐந்து வகையான நிலமக்களும் ஒவ்வொரு வகையான வாழ்வியல் நெறிமுறைகளையும், சமூகக்கட்டமைப்பினையும் கொண்டிருந்தனர். நெய்தல் நில மக்களாகிய பரதவர்களின் வாழ்வு எளிமையாக இருந்ததை உணர முடிகிறது. அவர்களுடைய தொழில் மற்றும் பண்பாடு சார்ந்தவற்றை அகநானூறு பாடல்களின் வழி இக்கட்டுரையில் ஆராயப் படுகிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

“அகநானூற்றில் நெய்தல் நிலமக்களின் வாழ்வியல்” என்பது இவ்ஆய்வுரையின் தலைப்பாகும். சங்க இலக்கியத்தில் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான அகநானூற்றில் உள்ள நெய்தல் திணைப் பாடல்களின் வாயிலாகக் கூறப்படும் வாழ்வியலை நுணுக்கமாக ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

நெய்தல் நிலமக்களின் குடியிருப்புக்கள்

நெய்தல் நில மக்கள் பெரும்பாலும் கூரைவேய்ந்த வீடுகளில் குடியிருந்தனர் என்பதை பாடல்கள் கூறுகின்றன.

“பெருங்கடல் வேட்டத்துச் சிறுகுடிப் பரதவர்”¹

(அகம் 140-1)

பெரிய கடலில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலையுடைய சிறிய குடிசையில் வாழும் பரத மக்கள் என்றும், அவர்களின் குடியிருப்பு ‘குடி’ என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதையும் அறியலாம். மேலும்;

“இருங்கழி மலர்ந்த வள்இதழ் நீலம்
புலாஅல் மறுகின் சிறுகுடிப் பாக்கத்து”²

(அகம் 270 1-2)

புலால் நாறும் தெருக்களை உடைய சிறிய குடியிருப்புக்களை உடைய பாக்கத்தில் குடியிருக்கும் பரதவர்கள் என்ற வரிகளின் மூலம் ‘பாக்கம்’ என்றும் இவர்களுடைய குடியிருப்பு அழைக்கப் பட்டதையும்,

மற்றொரு பாடலில் ‘சேரி’ என அழைக்கப்படுவதை,

“நிலாவின் இலங்கு மணல்மலி மறுகில்

புலால்அம் சேரி புல்வேய் குரம்பை

.....
தம்பதி மறக்கும் பண்பின் எம்பதி”³

(அகம் 200 1-5)

ஒரு பரதவர் மற்றொரு நிலத்தைச் சார்ந்த மக்களை தம்மோடு தங்கி இளைப்பாறும் படி கூறும் பொழுது, எம் குடியிருப்பு நிலாவைப் போல் விளங்கும் வெண்மணல் பரந்த தெருவில், புல்லால் வேயப் பெற்ற சின்னஞ்சிறு குடிசைகளை உடையது. நீரால் சூழப் பெற்றது, புலால் வீசுவது. ஊர் என்று சொல்ல இயலாத மிகச்சிறிய குடியிருப்பு தான் ஆனால், அது இன்ப எல்லையின் இருப்பிடம். அங்கு எவராவது ஒருமுறை வந்து தங்கினால் பிறகு அவர் தம் சொந்த ஊரையும் மறந்து விடுவர். எம்பதியை விட்டுப் பிரியவே நினையார். அத்தகைய பண்புடையது எம்பதி எனக் கூறுகிறார்.

பரதவ மக்களின் குடியிருப்புகள் குடில், சேரி பாக்கம் என அழைக்கப்பட்டதை அறிகிறோம்.

பகிர்ந்து வாழும் பண்புள்ளம்

“பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை”⁴

(குறள் 322)

கிடைத்ததைப் பகுந்து கொடுத்துத் தானும் உண்டு பல உயிர்களையும் காப்பாற்றுதல், அறநூலார் தொகுத்த அறங்கள் எல்லாவற்றிலும் தலையான அறம்.

இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும் பாடலாக,

“குருஉத் திரைப் புணரி உடைதரும் எக்கர்ப்
பழந் திமில் கொன்ற புது வலைப் பரதவர்
மோட்டு மணல் அடைகரைக் கோட்டு மீன்கெண்டி
மணம் கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்”⁵

(அகம் 10 10-13)

கீழ்க்காற்றினால் நிறம் மிக்க கடல் அலைகள் மோதி உடைக்கும் மணல் மேட்டில் கிடக்கும் பழையபடகின் அழிவுப் போக்கிப் புதிதாகச் செய்யப்பட்ட வலையினை உடைய பரதவர்கள் உயர்ந்த மணலையுடைய கரைப் பக்கத்தில் வந்து ஒதுங்கிக் கிடக்கும் சுறாமீனை அறுத்துத் தாமும் உண்டு, மணம் கமழ்கின்ற பாக்கத்தில் பலருக்கும் பகுத்துக் கொடுக்கும் வளம் பொருந்திய தொண்டி என்னும் ஊரைச் சார்ந்தவன் ததலைவன் என்றும்,

“கொடுந் திமிற் பரதவர் வேட்டம் வாய்த்தென
இரும் புலாக் கமழும் சிறுகுடிப் பாக்கத்துக்
குறுங் கண் அவ் வலைப்பயம் பாராட்டி
கொழுங் கண் அயிலை பாக்கும் துறைவன்”⁶

(அகம் 70 1-4)

வளைந்த படகினை உடைய பரதவ மக்களுக்கு மீன் வேட்டை நன்கு கிடைத்தது. பெரிய புலால் நாற்றம் கமழ்கின்ற சிறிய குடிகளையுடைய தம் ஊரில் குறுகிய கண்களை உடைய அழகிய வலைகளில் பிடிபட்ட கொழுவிய கண்களையுடைய அயிலை மீன்களை எல்லோருக்கும் பகிர்ந்துக் கொடுத்தனர்.

என்ற செய்திகளின் மூலம் மீனவர்கள் தங்கள் உழைப்பின் பயனாகக் கிடைத்த மீன்களை தங்களுக்கென்று வைத்தக்கொள்ளாமல், பகிர்ந்து கொடுத்த நிகழ்வை உணர முடிகிறது.

மீன்பிடித் தொழில்

பரதவர்கள் பகலிலும், இரவிலும் தங்களுடைய தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்ற செய்தியை பாடல்கள் விளக்குகின்றன.

“நெடுங் கயிறு வலந்த குறுங் கண் அவ்வலை
கடல் பாடு அழிய, இன மீன் முகந்து
துணை புணர் உவகையர் பரத மாக்கள்”⁷

(அகம் 30 1-3)

வலையை இறுக்கி பெரிய கயிறுகளால் கட்டப்பட்ட குறுகிய கண் போன்ற அழகிய வலையில் கடலின் பெருமை குன்றப் பலவகை மீன்களைப் பிடிப்பர். மகிழ்ச்சியுடையவராய் இளைஞரும், முதியவரும் தம் சுற்றத்துடன் கூடி, நுண்மணல் செறிந்த கலையில் ஆரவாரித்து வலைகளை இழுத்து மீன்களைத் தொகுப்பர். பல கூறுகளாகப் பகுத்து, விலை கூறி விற்பர். என்றும்,

“பெருந்திரை முழக்கமொடு இயக்க அவிந்திருந்த
கொண்டல் இரவின் இருங் கடல் மடுத்த
கொழு மீன் கொள்பவர் இருள் நீங்கு ஒண் சுடர்”⁸

(அகம் 100 5-7)

கரிய கடலிலே கொழு மீன்களைப் பிடிக்கும் பரதவர்கள் இரவில, இருள் நீங்கும் படியாகத் தம் தோணியில் விளக்குகளை கொளுத்திக் கொண்டு செல்வர் எனக் கூறுவதன் மூலம் படகு, தோணி வலை என்று பல வகையான பொருட்களை தங்களுடைய தொழிலுக்கு பயன் படுத்தியதை அறியலாம்.

மீன் விற்றல்

மீனவர்கள் கடலில் தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வமாகிய மீன்களை விற்றனர். மீனவர்களில் கணவன், மனைவி இருவருமே உழைப்பாழிகள் பரதவக் குடிமகளிர் கணவனையும், மக்களையும், மனையையும் போற்றிக் காப்பதோடு தாமும் கணவனோடு சேர்ந்து உழைத்து பொருள் ஈட்டுவதிலேயே கருத்தாய் இருந்தனர்.

“ஓங்கு திரைப் பரப்பின் வாங்குவிசைக் கொள்ளி
திமிலோன் தந்த கடுங்கண் வயமீன்
தழைஅணி செல்வத் தங்கையர்
விழவு அயர் மறுகின் விலைஎனப் பகரும்”⁹

(அகம் 320 1-4)

உயர்ந்தெழும் பெரிய அலைகளையுடைய கடற்பரப்பில், மீன் பிடிக்கும் படகினைக் கொண்ட தமையன்மார்கள் வலை விரித்து, அஞ்சாத தன்மையுடைய வலிமை பொருந்திய மீன்களைப் பிடித்துக் கொண்டு வருவர். தழையாடை அணிந்து அவருடைய தங்கைமார்கள் திருவிழாக்கள் நடைபெறும் தெருக்களில் அம்மீன்களை விலை கூறி விற்பர்.

உப்பு விற்றல்

நெய்தல் நிலத்தில் மட்டுமே அங்கு வாழும் மீனவர்களால் உற்பத்தி செய்யப் படும் உப்பினை ஏனைய நிலப்பகுதிகளுக்கு கொண்டு சென்று விற்போர் ‘உமணர்’ என அழைக்கப்பட்டனர்.

“பெருங்கடல் வேட்டத்துச் சிறுகுடிப் பரதவர்
இருங்கழிச் செறுவின் உழாஅது செய்த
வெண்கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
என்றாழ் விடர குன்றம் போகும்
கதழ்கோல் உமணர்

.....
நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பு எனச்
சேரி விலைமாறு கூறலின்

(அகம் 140 1-7)

பெரிய கடலிடத்து மீன் பிடிக்கும் தொழிலையுடைய சிறிய குடிசையில் வாழும் பரதவ மக்கள், பெரிய உப்பங் குழியாகிய வயலிலே வெண்ணிறக் கல் உப்பினை விளைவிப்பர். கடாவினை விரைந்து செல்ல, தாற்றுக் கோலினை பயன்படுத்தும் உப்பு வணிகர்கள் அவ்உப்பினைப் பெற்று, அதன் விலையைக் கூறிக் கொண்டு ஞாயிற்றின் வெம்மையை பொறுக்காது வெடிப்புடைய பிளப்புகளையுடைய குன்றங்களைக் கடந்து போவர் என்றும் உப்பு விற்றிலில் பெண்களும் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதை,

“உவர்விளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி

.....
பல்குழைத் தொடலை ஒல்கு வயின் ஒல்கி
‘நெல்லும் உப்பும் நேரே, ஊரீர்!’

கொள்ளீரோ! எனச் சேரி தோறும் நுவலம்”¹¹

(அகம் 390 1-10)

களர் நிலத்தில் விறைந்த உப்பின் விலையைக் கூறிக் கொண்டு, வளைந்த சுருண்ட கூந்தல் அலைபாய அழகொழுகும் தழையாடை அசைய அசைந்து நடந்து “ஊர் மக்காள்! நெல்லும் உப்பும் ஒரே விலையாகும் வாங்கிக் கொள்வீராக” என்று சேரி தோறும் கூறி விற்கும் பெண்கள் எனக் கூறுவதால் பெண்களும் உப்பு விற்பதை அறிய முடிகிறது.

உப்பு வணிகரின் தோற்றம்

உப்பு வணிகர் உப்பினை விற்பதற்காகக் கூட்டமாகச் செல்வர் என்பதை பாடல்கள் கூறுகின்றன.

“அந்தப் பாதிரிப் துய்த்தலைப் புதுவீ
எரி இதழ் அலரியொடு இடைபட விரைஇ
வண்தோபடுத் தொடுத்த வண்டுபடு கண்ணி
தோல்புதை சிற்றுஅடி, கோலுடை உமணர்
ஊர்கண் டன்னஆரம் வாங்கி
அருஞ்சரம் இவர்ந்த அசைவுஇல் நோன்தாள்”¹²

(அகம் 191 1-6)

உப்பு வணிகர் செருப்பு ஒலிக்கும் காலினையும், பகடு ஓட்டும் கோலினையும் உடையவர்கள் பாலை நிலத்துப் பாதிரிப் பூவினைத் தீப் போன்ற இதழினை உடைய அலரிப் பூவுடன் இடையிடையே கலந்து, வளம் பொருந்திய மொய்க்கும் மாலையைச் சூடியவர்கள். அத்தகையோர் ஊர்திரண்டு வந்தது போல கூட்டமாக வண்டிகள் பலவற்றுடன் உப்பை விற்பதற்காக பாலை வழியிலே செல்வர்.

உப்பு வணிகர் எப்பொழுதும் தம்முடைய கழுத்தில் மாலையைச் சூடி இருப்பர் என்ற செய்தி இங்கு புலனாகிறது.

சங்கு எடுத்தல், முத்துக்குளித்தல்

மீன் பிடிக்கும் மீனவர்கள் மீன்பிடிபட தொழிலோடு சங்கு எடுத்தலையும், முத்துக் குளித்தலையும் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர்.

“அலங்கு இரும் பரப்பின் எறிசுறா நீக்கி
வலம்புரி மூழ்கிய வான்திமிற் பரதவற்
ஒலிதலைப் பணிலம் ஆர்ப்ப”¹³

(அகம் 350 11-13)

பெரிய படகினை உடைய பரதவர்கள் கடற்பரப்பில் கொல்லும் தன்மையுடைய சுறாமீன் தம்மைத் தாக்காதவாறு மீனை ஒதுக்கி விட்டு நீருள் மூழ்கி வலம்புரிச் சங்கினை எடுப்பர். சங்குகள் கல்லென ஒலி எழுப்ப, ஆரவாரம் மிக்க ஒலியோடு படகினின்று இறங்கி வருவர். அதே போன்று,

“..... விரிதிரைக்
கண்திரள் முத்தம் கொண்டு, ஞாங்கர்த்
தேனீயிர் அகன்கரைப் பகுக்கும்
கானல்அம் பொருந்துறைப் பரதவன்”¹⁴

(அகம் 280 11-14)

பரந்து அகன்ற திரைக் கடலில் திரண்ட வடிவினை உடைய முத்துக்களை வாரிக் கொண்டு வந்து, வண்டுகள் ஒலிக்கும் அகன்ற கரையிலுள்ள ஊர்களில் பலருக்கும் பகுத்துக் கொடுக்கும் நெய்தல் நில பரதவன்.

விருந்தோம்பல்

இல்லற மகளிருக்கு இன்றியமையாத பண்புகளில் ஒன்று விருந்தோம்பல் என்பதை தொல்காப்பியம்,

“விருந்துபுறந் தருதலுஞ் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவு மன்ன கிழவோள் மாண்புகள்”¹⁵

(தொல்.பொருள்.களவு 11 3-4)

இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும் அகநானூற்றுப் பாடலில்,

“இருங்கலி யாணர்எம் சிறுகுடித் தோன்றின்
வல்எதிர் கொண்டு, மெல்லிதின் வினைஇ
துறையும் மான்றன்று பொழுதேட் சுறவும்
.....

இல்உறை நல்விருந்து அயர்தல்
ஒல்லுதும் பெரும்¹⁶

(அகம் 300 16-22)

இப்பாடலில் தோழி, தலைவனை தலைவியின் வீட்டிற்கு வருமாறு அழைக்கிறாள். நின் இளையாருடன் எம்முடன் உள்ள உறவு புலப்படாதவாறு தொலைவினின்று வருகின்ற புதியவர் போல, ஆரவாரமுடைய எம் சிற்றுருக்கு வருகை தருக! எம் வீட்டாரும் வல்லே எதிர்கொண்டு வரவேற்பர். அலைபெருகி வெள்ளத் பெருகுதலால் இற்றைப் பொழுது நீங்கள் உங்கள் ஊருக்குச் செல்ல வேண்டாம் என வேண்டுவர். நீயும் நின் இளையாரும், புரவியும் எம் இல்லத்து வந்து தங்கி இன்புறுக! யாமும் உம்மை விருந்தாக ஏற்றுப் பேணுவோம் எனக் கூறுகிறாள்.

இப்பாடலின் மூலம் அறியாத மக்களையும் தம் இல்லத்தில் ஏற்று விருந்து உபசரித்தது புலனாகிறது.

உணவுமுறை

மீனவர்களின் பெரிதான உணவு மீனும், கருவாடும் அதனை அவர்கள் விரும்பி உண்டனர்.

“பெருங் கடற்பரப்பில் சேயிறா நடுங்க
கொடுந் தொழில் முகந்த செங் கோல் அவ் வலை
நெடுந் திமில் தொழிலோடு வைகிய தந்தைக்கு
உப்பு நொடை நெல்லின் மூரல் வெண் சோறு
அயிழை துழந்த அம் புளிச் சொரிந்து
கொழுமீன் தடியோடு குறுமகள் கொடுக்கும்”¹⁷

(அகம் 60 1-5)

பெரிய கடற்பரப்பில் சிவந்த இறால்மீன் நடுங்கும் படி மீன்களைப் பிடிக்கும் தொழிலையுடைய, அழகிய வலையைக் கையிலே கொண்ட நீண்ட படகில் தந்தை மீன்பிடிக்கும் வேலையில் தங்கினான். உப்பு விற்று வாங்கி வந்த நெல்லாலே சமைக்கப் பட்ட மூரலாகிய வெண்சோற்றை அயிலை மீனை இட்டு ஆக்கிய சுவைமிகுந்த புளிங்கறியை ஊற்றி கொழுமீன் கருவாட்டுடன் தன் தந்தைக்கு உணவைக் கொடுத்தாள் இளையமகள்.

வேலை செய்து பசியோடு இருக்கும் தந்தைக்கு ருசியான உணவு பரிமாறப்பட்டது.

விளையாட்டுகள்

“ஞாமல் ஓங்கு சினைத் தொடுத்த கொடுங் கழித்
தாழை வீழ் கயிற்று ஊசல் தூங்கி
கொண்டல் இடு மணல் குரவை முனையின்”¹⁸

(அகம் 20 5-7)

தோழியும் தலைவியும் விளையாடும் பொழுது சிவந்த நண்டின் ஆழமான வளைகளை அகழ்ந்து எடுத்தோம். உப்பங் கழியிலுள்ள தாழையின் விழுதுகளாலான கயிற்றால் ஞாமல் மரத்தினது உயர்ந்த கிளையில் ஊஞ்சல் கட்டி ஆடினோம். குவிந்த மணலில் குருவைக் கூத்தாடினோம்.

“தொடலை ஆயமொடு கடல் உடன் ஆடியும்
சிற்றில் இழைத்தும், சிறுசோறு குவை இயும்”¹⁹

(அகம் 110 5-6)

தோழியர் கூட்டத்தோடு ஒன்று சேர்ந்து, கடலில் ஆடினோம். கடற்கரைச் சோலையில் சிற்றில் புனைந்தோம். சிறுசோறு ஆக்கி விளையாடினோம் என்ற செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இறைவழிபாடு

ஐந்து வகையான நிலமக்களும் இறைவழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருந்ததை சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

“திரைச்சுரம் உழந்த திண்திமில் விளக்கில்
பலமீன் கூட்டம்; என்னையர்க் காட்டிய
எந்தையும் செல்லுமார் இரவே, அந்தில்
அணங்குடைப் பனித்துறை கைதொழுது ஏத்தி”²⁰

அலைகளை உடைய கடலில், படகின் விளக்கொளியில் தான் பிடித்து வந்த பலவகை மீன் இனங்களை என் அண்ணன்மார்க்குக் காட்டுவதற்கு என் தந்தையும் இரவில் வீட்டிற்கு வருவார். என் தாயும் தந்தை நலமுடன் வீடு திரும்பியதற்காக குளிர்ச்சி பொருந்திய துறையில் உள்ள தெய்வத்தை தனது தோழிகளுடன் தொழுது வழிபடுவாள்.

முடிவுரை

- ⇒ பரதவர்கள் சிறிய குடிசை வீடுகளில் வசித்தனர் அது பாக்கம், குடில், சேரி என அழைக்கப்பட்டது.
- ⇒ மீன் பிடித் தொழில் முதன்மையானதாக இருந்தது. மீன் பிடித்தலுக்கு வலை, தோணி, படகு போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தினர்.
- ⇒ பிடித்து வந்த மீன்களை விற்றனர். உப்பு விற்கும் வேலையும் செய்தனர்.
- ⇒ பகிர்ந்து வாழும் பண்புள்ளம் கொண்டவராக இருந்தனர்.
- ⇒ சங்கு எடுத்தல், முத்து குளித்தல் இவற்றையும் செய்தனர்.
- ⇒ விருந்தோம்பலில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.
- ⇒ உணவுமுறை மீனை மையமாகக் கொண்டு இருந்தது.
- ⇒ இளம் பெண்களும் விளையாடினார்.
- ⇒ பெண்கள், கணவனுக்குத் தொழில் உதவி செய்தனர்.
- ⇒ குடும்ப நலனுக்காக இறைவழிபாடு செய்தனர்.

முதன்மை நூல்

அகநானூறு	-	உரையாசிரியர் முனைவர் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட் அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098 ஐந்தாம் பதிப்பு - 2013.
திருக்குறள்	-	உரையாசிரியர் பி. எஸ் - ஆச்சார்யா நர்மதா பதிப்பகம் சென்னை - 600 017.
தொல்காப்பியம் நச்சினார்க்கினியர் உரை	-	பதிப்பாசிரியர் திரு.இராம.கோவிந்தசாமி பிள்ளை சரஸ்வதி மகால் நூலகம் தஞ்சாவூர்

துணை நூற்பட்டியல்

1	அகநானூறு	-	140 : 1
2	அகநானூறு	-	270 : 1-2
3	அகநானூறு	-	200 : 1-5
4	திருக்குறள்	-	322
5	அகநானூறு	-	10 : 10-13
6	அகநானூறு	-	70 : 1-4
7	அகநானூறு	-	30 : 1-3
8	அகநானூறு	-	100 : 5-7
9	அகநானூறு	-	320 : 1-4
10	அகநானூறு	-	140 : 1-7
11	அகநானூறு	-	390 : 1-10
12	அகநானூறு	-	191 : 1-6
13	அகநானூறு	-	350 : 11-13
14	அகநானூறு	-	280 : 11-14
15	தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்	-	15
16	அகநானூறு	-	300 : 16-22
17	அகநானூறு	-	60 : 1-5
18	அகநானூறு	-	20 : 5-7
19	அகநானூறு	-	110 : 5-6
20	அகநானூறு	-	240 : 5-8
